

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an în țară . . . Lei 5 || Abonament, pe an în străinăt. Lei 8
 „ „ 6 luni în țară . . . 3 || Un număr 15 bani
 Mandarilesele nepublicate se ard.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. Garboviceanu
 O. Rădulescu-Motru
 Q. Coșbu
 I. Otescu
 P. Dulfu

G. Adamesou
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Const. C. Popj-Tașcă
 Gr. Teodossiu.

Redacția și Administrația Str. Mântuleșa, No. 9.

S U M A R :

Dr. D. Gerota, Corsetul.—Ión Susanu, Nu stirpiți pădurea!—G. Coleș, Iluminarea cu petrolu. — Serbarea școlară de la 10 Maiu. — Societăți culturale. — I. Căndea, Pacoa în casă—D. D. Yulcan, Cântul în clasele primare. — Th. Zaharescu, Gălbina. — Serbări școlare.— Un dar împărțit.—N. D. Geamăn, Călugarii.—Pr. Mihail Popescu, Isma.—Irimia Popescu, Inmulțirea și creșterea porcilor.—Clara, Ce face rachiul.—Hoțul pedepsit.—Spirdon Popa, În parohia mea.—V. S. Moga, Cronica agricolă și comercială—Sciri.—Bibliografie.—Răspunsurile întrebărilor din No. 23.—Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Corpul unei femei fără corset. — Corpul aceleiași femei strins cu corset.—Cum este scheletul unei femei care nu poartă corset. — Cum sînt strămbate oșele la o femeie care poartă corset.—Stomacul unei femei care nu poartă corset. — Stomacul unei femei care poartă corset.—Călugarii.

PENTRU PREMII

Anul trecut, un însemnat număr de d-ne și d-ni directori de licee, gimnasiu, externate și școle profesionale de fete, ca și mai toate prefecturile și primăriile din țară, ne-au luat revista pentru a se împărți ca premii. Fiind siguri de aceeași încurajare, oferim colecția anului I a revistei noastre, coprinzând peste două mii icone, pe lângă un variat și bogat material, legată frumos, cu prețul de 6 lei volumul. Anul I, împărțit în 2 volume, a 3,50 volumul.

Este cea mai nemerită carte ce se poate oferii elevilor și rugăm pe amicii revistei a adresă cererile însoțite de cost, administrației noastre, str. Mântuleșa 9, primind franco la domiciliu volumele comandate.

Administrația revistei poate asemenea procură și întâia jumătate a anului al II-lea în fascicule, cu costul abonamentului, adică 3 lei, iar legată cu 4 lei.

Rugăm a ni se face cunoscut din vreme pentru a putea satisface toate cererile.

Onor. autorități și particulari, cari ne-au făcut deja comandelile sînt încunosciițați că le vor fi expediate pînă la 20 Maiu c

CORSETUL

C foarte mult timp de când partea fundamentală a îmbrăcămintei femeesci, e formată de un aparat numit *corset*, prin ajutorul căruia femeea își strânge pieptul și pânțele, pentru a da corpului așa numită formă frumoasă.

Invențiunea corsetului actual, ar fi datorită Isabellei de Bavaria, cam prin 1400, care avu ideea de a *cose ose de balenă în talia jupei sale*. În 1519 Catherina de Medicis aduse din Italia în Franța moda jachetei cu ose de balenă și copci de fier.

De la această epocă, lemnul, osul și ferul începură a fi întrebuințate la fabricarea cuirasatului numit corset. Prin 1770, Iosef II în Austria, fiul Mariei Teresa, consiliat fiind de medicul său, interzise portul corsetului în pensiune, mănăstiri, orfelinate și alte instituțiuni. Și ca să-l facă urât femeilor, ordonă ca femeile pedepsite să poarte corset pe tot timpul pedepsei lor. Din nenorocire moda corsetului apărură scurt timp după mórtea lui.

În Franța, corsetul fu părăsit în parte, în urma revoluției din 1792 și în urmă reluat cu mai mare furie și exagerare.

În străinătate în diferite timpuri s'a întreprins adevărate lupte în contra corsetului.

Ast-fel, dejă de câți-vă ani în unele părți ale Statelor Unite, corsetul e oprit în școli și părăsit de o parte de populație. În straturile culte ale Germaniei, corsetul e mult părăsit și tot în Germania se fac cele mai serioase progrese în acest sens. Un ueaz al Impăratului Rusiei, de acum 2 ani, opresce portul corsetului în toate pensionatele de fete. În Portugalia, Regina însăși a fost inițiatórea lepădării corsetului, fiind urmată de toate damele din aristocrația Portugeză. Cred că e timpul să se facă și la noi ceva serios în acest sens.

Fig. 1. Corpul unei
femei fără corset.

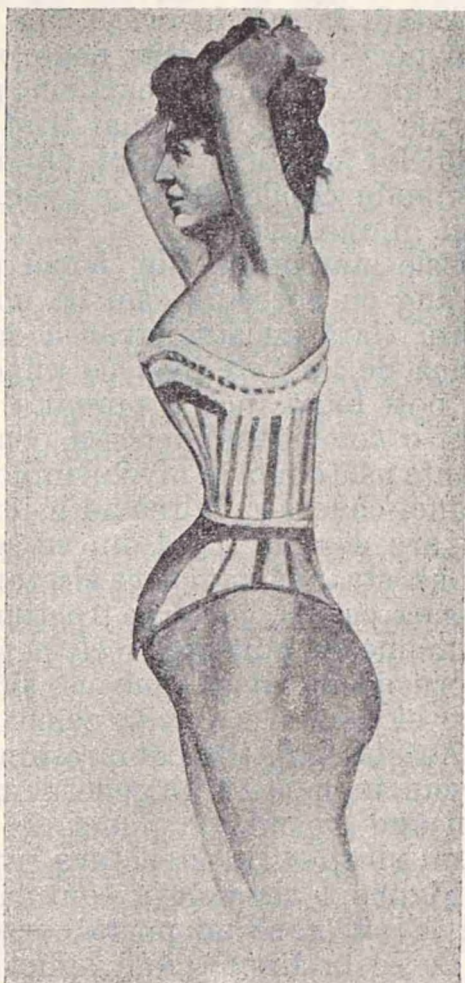

Fig. 2. Corpul aceleiași femei strâns în corset.

Forma corsetului a fost și este dintre cele mai variate. În genere corsetul e un bandagiu de corp, construit din pânză, oșe de balenă, lame puternice de oțel, copei și sfori, și construit ast-fel ca să se p^otă strânge și micșor^a după voie.

Astăzi la noi în orașe, mai mult de 90% din femei p^ortă corset. Din nenorocire, corsetul e purtat chiar de femeile cari sînt supuse la lucrări corporale grele, și ce e mai trist e că mamele permit copilelor să p^orte corset, chiar atunci cînd se recomandă copilei în scop igienic, ca să execute exerciții gimnastice.

Cele mai multe din femei pierd noțiunea că se strîng cu corsetul, căci îți obiectează de buna-credință «iată nu sînt strînsă de loc» sau «corsetul e așa de larg că j^ocă pe mine» sau «e așa de larg că poți băg^a încă 2 pumni.»

E o coincidență fericită pentru femei, că cheia și clanța ușei e cam în nivelul mijlocului. Cîte din dame, atunci cînd servit^orea nu e liberă, sau cînd d^omna nu are destulă forță, nu se servesc de clanța ușei ca să strîngă mai tare șireturile corsetului. În asemenea casuri, forța de tracțiune constatată prin dinamometru p^ote să trecă peste 30 kgr. Decⁱ nu e lucru de mirat că une-orⁱ șireturile corsetului se rup și d^omnele o sci^u, casul acesta e f^orte des.

Ac^estă forță de compresiune influențează fie-care organ în parte și în general întreg organismul, modificînd corpul din punct de vedere estetic, daplăsînd și alterînd structura și funcțiunea organelor.

Figura 1 represintă conturul corpului unei fete de 18 ani care nu p^ortă corset.

Ce se întîmplă cînd aplicăm corsetul? R^esponsul îl avem privind figura 2, care represintă tot persoⁿa din fig. 1, pe care am fotografiat-o după ce i-am aplicat corsetul. Modificările aduse formeⁱ corpului, sînt ușor de recunoscut: mijlocul presintă o sugrumătură f^orte accentuată, curbura posterioară a pânțecelui e înlocuită printr'un pânțece bombat și eșit înainte, iar forma șoldurilor devine displăcută, din cauza continuării brusce cu abdomenul.

Maî mult ca orî-cine, noi medicii avem cele maî dese ocaziuni să constatăm cât de mult înşală aparenţa, în chestiune de frumuseţe la femei. Vedem o femeie bine făcută, rumenă la faţă, bine încorsetată, proporţionată etc. etc.; în fine, o găsim frumoasă. Procedând la examenul medical al corpului... ce decepţie, o talie diformă, pielea cu cute, vînată şi cu pete roşii: rezultatul strîngerei corsetului; mijlocul e sugrumat, pînţecile môle, a pierdut elasticitatea, şi continuând examinarea organelor... un muzeu de bôle interne, multe din ele cauzate de abuzul corsetului. *Iată diferenţa între frumuseţea aparentă* pe care o admiră toţi bărbaţii şi *frumuseţea reală* pe care numai medicii o cunosc de aproape. Vanitatea de a fi admirată ca corp frumos e plătită de femeii cu pierderea sănătăţii şi cu toate neajunsurile familiare şi conjugale pe cari le occasionéază starea bolnăvicioasă a ei.

* * *

Turburările rezultate din întrebuiţarea şi abuzul corsetului sînt foarte variate; ele se manifestă în diferite moduri: după organul care a fost maî mult supărat, după predispoziţiile individuale, după felul şi natura altor bôle de cari maî suferă femeia şi după abuzul ce femeia face cu corsetul.

Pielea e nutrită şi încălđită de sângele care circulă în artere. De ore-ce corsetul se aplică aproape direct pe corp, căci între el şi pielea nu e de cât o cămaşă sau o flanelă supţire, arterele cari nutresc pielea sînt turtite din cauza strîngerei corsetului, aşă că sângele nu maî pôte circula de cât foarte încet.

Partea scheletului, care forméază toracele, are forma unui con trunchiat cu buza în jos, sau a unui ovoid cu capul cel grog în jos, după cum vedeţi pe fig. 3, care represintă scheletul unei femei desvoltată în totă libertatea.

În urma compresiunii cu corsetul, basa toracelui e strânsă şi micşorată în aşă mod, că rezultă un ovoid cu capetele sau egale, sau cu capul cel

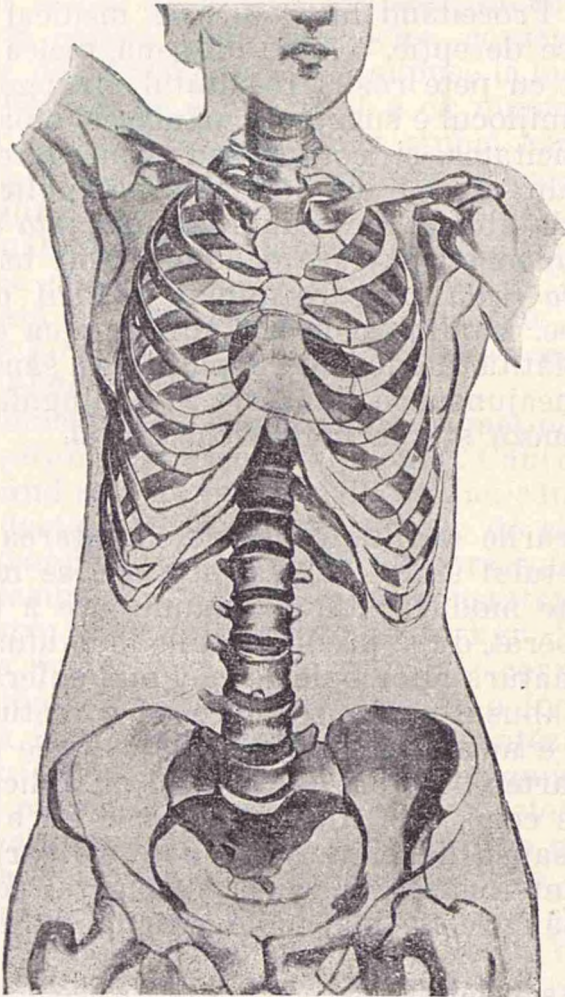

Fig 3. Cum este scheletul unei femei care nu poartă corset.

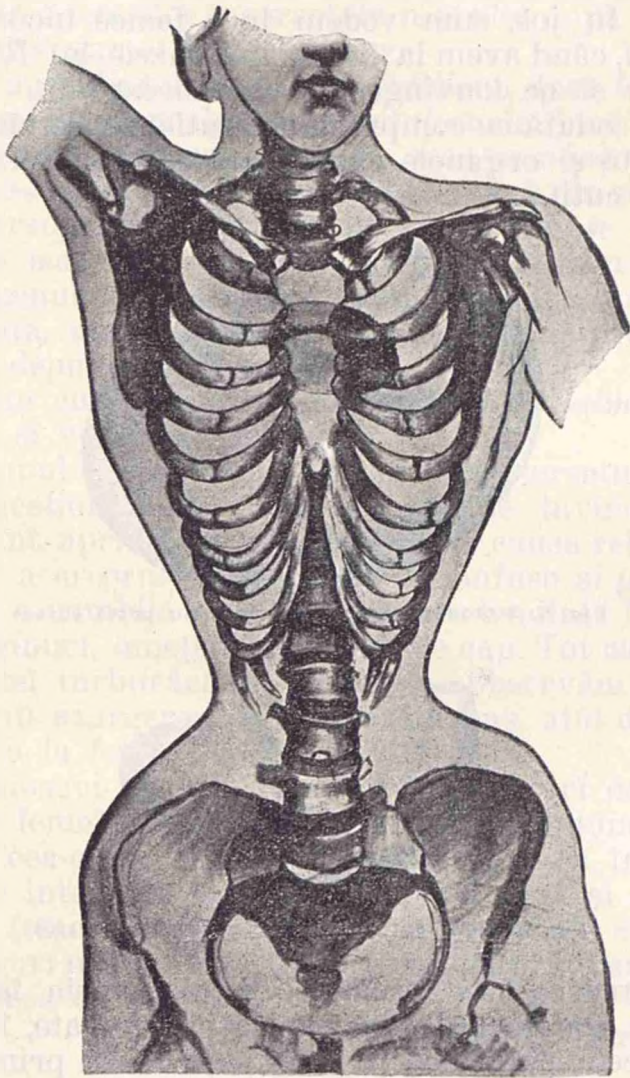

Fig 4. Cum sînt strîmbate 6sele la o femeie care poartă corset.

gros în sus, côstele sînt apropiate de linia mediană, îndoite în mod excesiv și aplecate în jos, cu tendința de a deveni verticale. Acesta se vede din fig. 4. La bărbat și la copii, côstele nu au această direcțiune oblică în jos, cum vedem la o femeie încorsetată. Astăzi, când avem la îndemână razele lui Röntgen, e ușor să ne convingem despre acest fapt.

Dar odată cu compresiunea cutiei osose, sînt comprimate și organele care se găsesc în interiorul acestei cutii.

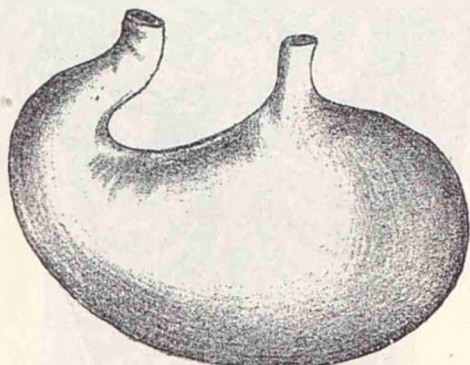

Fig. 5. Stomacul unei femei care nu poartă corset.

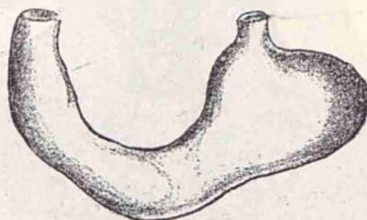

Fig. 6. Stomacul unei femei care poartă corset.

Pentru ca să-și aplice corsetul, femeia își comprimă abdomenul, face expirațiuni forțate, își sughe pântecul, cum dice poporul, așa că din primul moment volumul pulmonilor este redus.

Lipsa de aer suficient implică lipsa de oxigen, iar lipsa de oxigen conduce la asfixie acută sau cronică. Aerul ne mai pătrunzând în mod suficient în toate alveolele pulmonilor, acestea vor fi lesne infectate. Avem foarte des ocaziunea să vedem, că fe-

meea simte mai des de cât bărbatul lipsa de aer într'un vagon închis, în camere prea calde etc.; tot femeea e aceea care leșină mai întâiu în aglomerațiuni. Dificultățile în respirație, vorba scurtă și sacadată a femeilor încorsetate, mai ales după masă, e datorită numai lipsei de aer.

Din cauza lipsei de oxigen suficient, dacă femeea e predispusă la maladii constituționale, dacă și alte organe sînt mult compromise, acea persoană va *deveni anemică* și mai târziu ftzică; dacă din contră, acea persoană e predispusă la îngrășare, *se va îngrășa și mai mult prin purtarea corsetului*, din cauză că, oxigenul fiind diminuat, combustiunea în corp e limitată, adică grăsimea în loc să ardă prin oxigen se depune în corp.

O dată cu pulmonii e comprimată și *inima* (sau cordul) și vasele ei cele mari.

În timpul compresiunii exagerate cu corsetul, fața se congestionează (se roșesce) sau se învinețesce, ochii sînt aprinși, lăcrămători; din cauza relei nutrițiuni a creierului, ideile vor fi confuze și greșite, femeea e iritabilă și indispusă, are tendință la grețuri, leșinuri, amețeli și dureri de cap. Tot ca efect al acestei turburări în circulație, observăm epistaxis sau scurgerea de sânge din nas, atît de frequentată la fete.

E cunoscut de tótă lumea că în casuri de leșinuri la femei, trebuie repede desfăcut sau tăiat corsetul. Ceea-ce se întîmplă în aceste casuri în mod acut, se întîmplă în genere în mod lent și șilnic la tóte femeile care pórta corset. În sciință sînt citate casuri neîndoióse de mórte subită produsă prin strîngerea cu corsetul.

Dr. D. Gerota.

UN CUVÎNT

Omul este făcut a fi folositor și apoi fericit.

Nu stîrpiți pădurea!

e mult se ved prin țara noastră rîpi, maluri și pămînt surpat pe la pôlele dealurilor și munților. De asemenea se mai ved pe deluri și pe cöste scobituri adânci, iar pe la pölele lor, locuri și liveđi acoperite cu pămînt reu și pietriș amescat cu stînci și bolovanî. Aceste soiuri de pămînt sînt scöse de apă de prin scobituri și dărămături și aduse prin locurile cultivate sau acoperite cu pomi ori iarbă.

Dacă aceste soiuri de pămînt sînt aduse de apă pe un pămînt bun de cultivat, e de ajuns ca pămîntul să nu mai fie bun de nimica.

Dacă pătrund într'un finaț sau pășune, nu mai este iarbă de loc.

Un strat de pămînt de aceste soiuri de 4 decimetre grosime adus de apă într'o liveđe, e de ajuns ca nici un pom să nu mai fie verde.

Adese-orî se ved liveđi, ogrăđi, grăđini și chiar case coprinse de stînci, bolovanî și argilă amestecate cu stînci și pietriș. Și care e cauza acestor pagube mari ale bietului țaran? Causa este tăierea și stîrpirea pădurilor de pe cöstele delurilor și ale munților și de pe delurile prea plecate spre văi.

Dacă în acest an o pădure de pe cösta unui del a fost tăiată de tot și au umblat vitele prin ea totă vara, vom vedé că peste doi, trei sau patru ani, se fac râpi, se croesc bucăți de pămînt și stînci, care acoper pămîntul roditor din vale.

De aici vedem că pămîntul ne mai fiind străbătut și ținut de rădăcinile puternice ale arborilor, care acum sînt putrede, se duce la vale din cauza ploilor. Din acöstă causă mulți țaranî părăsesc locuințele lor și se duc în alte locuri, rămânend mulți săraci. Iată dar cât de reu fac acei care taie și stîrpesce mica pădure de pe cöstele delurilor.

Am văzut oameni care numai de lene nu se duc să-și aducă lemne de departe, ci le taie pe cele cari sînt mai aproape. Aceste pagube care amenință pe toți locuitorii din regiunea muntosă și deluroasă, ar pute fi înlăturate de oamenii harnici și ascultători și iată cum:

Pe unde sînt dărâmături și rîpi, se pot pune de oameni anume semințe și pușori de copaci, ferindu-i în tot-d'a-una de vite; iar pe unde pădurile nu sînt stîrpite de tot să nu se mai taie nici o cracă și vitele să nu mai umble pe acolo, căci așa se vor pute împăduri iar locurile.

Pădurile ast-fel aședate și cari țin ca să nu se dărîme malurile și delurile, mai aduc și alte folose foarte mari. Se scie că pădurile împiedică apele de a se asvîrli cu furie în rîuri și apoi revărsându-se înecă orașe și sate. Rîurile și pârșele își măresc volumul lor foarte mult și cu sfărămături de maluri, stînci și pietre și de aceia chiar curg cu atîta iuțelă și sgomot. Aceste rele trebuiesc înlăturate, căci pînă cînd nu se vor înlătura, nu sîntem siguri de cele-l-alte lucruri. Dacă vrem să punem o livadă de pomi nu sîntem siguri de ea dacă n'am înlătură acest rău. Să ne silim dar a-l înlătură și vom fi siguri de lucrurile ce vrem a ne folosi de ele.

Ión Susanu.

ILUMINAREA CU PETROLEU

Petroleul este, aproape peste tot, liquidul întrebuințat pentru iluminare. De cele mai multe ori însă el nu este bine rafinat adică curățit de gazele cari-l fac impropriu a da lumină suficientă. Pentru acesta este necesar ca atunci cînd se umplu lămpile cu petroleu să adăogim o mică cantitate de sare.

Acosta face ca flacăra să fie mai vie și mai plăcută.

G. Coleș.

SERBAREA ȘCOLARĂ DE LA 10 MAIÜ

În ziua de 10 Maiü, la orele 3 p. m. a avut loc în sala Ateneului o serbare școlară sub auspiciile Ministeriului Instrucției publice și al Cultelor. Serbarea a fost onorată cu prezența M. S. Regelui și a M. S. Regina, precum și a d-lui Tache Ionescu, Ministrul Instrucțiunei publice, și d-na Tache Ionescu.

Corurile școlilor secundare de fete și băieți din capitală, au executat sub conducerea d-lui G. Brătianu, profesor la conservatorul din Bucuresci, mai multe bucăți admirabil reușite.

Cu această ocazie eruditul profesor și arheolog d-l Gr. Tocilescu, a ținut o conferință asupra originii Românilor și puterea lor de asimilare. Conferențiarul cu o dicțiune clară și o măestrie neasemănată, a ținut în timp de aproape o oră toate mințile ațintite; iar când a descris faptele mărețe săvârșite de M. S. Regele și neîntrecutele calități a M. S. Reginei, un adevărat entusiasm a coprins întreaga sală. D-sa a terminat în aplausele sălei emoționate.

În numărul viitor vom ave plăcerea a începe publicarea în colónele revistei noastre această prea importantă conferință, pe care maestrul conferențiar a bine-voit a o pune la dispoziția comitetului nostru de redacție.

SOCIETĂȚI CULTURALE

Învătătorii din jud. Némțu împreună cu mai mulți locuitori din com. Taslău, au întemeiat la 1 Aprilie 1899 o *asociațiune cu scop cultural și economic*, având de scop a combate relele de care suferă populațiunea rurală ca: *alcoolismul, concubinajul, necurățenia, furtul, șarlatanismul și minciuna.*

A dezvoltă gustul de citire,

A dezvoltă sentimentul de asociațiune înființând case de economie sătesci.

A îndemnă și sfātuți la o mai rațională creștere a copiilor, vitelor, păsărilor, albinelor, pomilor și la o mai rațională cultură a pământului și

A dezvoltă sentimentul național.

PACEA ÎN CASĂ

În ziua de anul nou țărani și uréză unuia altuia an bun.

Intrând în o casă, el după datina veche uréză sănătate, viață îndelungată, noroc în vite, bucate, multă bucurie în copii și *pace în casă*, căci în adevăr, foarte greu se poate câștiga acesta de nu o afli mai nicăeri.

Aici avem de exemplu o femeie tânără, care ca fată în casa părintescă, vedând că mama ei face pe cocóna casei și tatăl său trage numai în lăgán, el nu avea nici odată drept, pe el nu-l lua nimeni în seamă, fata creșu că și ea are să facă tot așa, dar vorba românului: nu-s tot Pașci, mai sînt și Rusale.

Dintr-o pricină neînsemnată, care cu puține cuvinte se putea domoli, se aprinde omul așa de tare, căci bărbatul nu poate suferi, ca femeia să aibă vorba din urmă și lucrul ajunge pînă la vîrsare de lacrimi. Bărbatul plin de mînie ese afară, i se pare că cine-vă a vîrit între ei o piedică. Și totuși când judecă, din ce s'a născut cîrta, trebuie să mărturisescă, că a fost o nimica toată și că de eră cu mintea la loc, nu putea face alt-ceva, de cât să rîdă cu hohot; îi este rușine, cu toate acestea nu să poate stăpâni, să ia și el după femeie și ea asemenea nu se stăpînesce, de și proverbul «tăcerea-i ca mîierea» îl cunosc amîndoi destul de bine, totuși nici unul nu vrea să guste din mîierea acesta.

Un bun mijloc pentru a pute susține pacea în casă sînt semnele de iubire, pe cari bărbatul și femeia și le dau între sine sau între rudeni, ast-fel de bine-faceri pășesc tot d'a-una ca nisce îngeri păzitori între ei și le șoptesc la ureche: «bărbate, adu-ți aminte cum te-a îngrijit când ai fost bolnav și tu, femeie, cugetă la aceea, cum el în timpuri de nevoi, cu toată inima a ajutat pe mamă-ta.» Așa o aducere aminte este ca un balsam vindecător asupra inimilor neliniștite.

Dacă se află copii în familie, nu vî uitați de ei, că nimic nu suferă mai tare, de cât inima copilului, amenințată fiind de vr'un necaz, căci ea e legată de părinți cu cea mai curată iubire, și inima lor e cea mai tristă, când simțesce neînțelegere în casa.

«Cine iubesce copiii, acela încercă a delătură orî-ce certyă dinaintea lor și va privi ziua de ađi ca o ăi sfintă de a trăi în liniște și bună înțelegere».

Să cercetăm numai, că greșeli avem destule și că cu mult mai departe ajungem, dacă căutăm să ne cunoșcem greșelile noastre, căci numai cunoscînd odată scăderile și greșelile noastre, vom pute fi în stare a judecă pe alții cu blîndețe.

Lipsele și necazurile, cari nu lipsesc în nici un unghet al lumii, să ne îndemne a ne ajuta unul pre altul spre a fi mai bine. Chiar dacă avem temeuri destul de drepte spre a ne aruncă imputări unul altuia, prin ele tot nu putem ajunge la țintă, ci numai prin ertare și printr-o mână bună de ajutor putem să apucăm pe calea cea adevărată. Durere însă, că nici chiar în casa săracă nu se află pacea, unde ea trebuie păstrată ca cea mai prețioasă, care adese ori e unica lor avere. Unde nu este pace în casă acolo să plimbă lipsa și necazul cu pălăria pe cap, și în scurt timp totă casa ajunge a fi o adevărată ruină.

Dar avem încă timp să cultivăm acest bun de mare însemnătate, dacă să furișeză între noi vr'o certyă, atunci să nu întărđiem nici unul a ne împacă iertându-ne unul pe altul, să ne îngrijim ca flacăra iubirei să nu se stingă acoperită fiind de cenușe, ci se încălđescă viața conjugală și să susțină *pacca în casă*.

I. Cîndea.

Cîntul în clasele primare

— Propunere pentru predare —

Nimeni nu pôte tăgădui că învățămîntul în general trebuie să se predeă ast-fel, ca să producă plăcere celor cari îl absorb și în slirșit a fi aperseput în mod natural. Contra naturii nu putem procedă fără să greșim. Același lucru va fi și cu musica. Pentru a predă cu desăvârșit succes un cîntec la elevii din cursul primar, va trebui mai ales după cum am dis să le producă plăcere. Ceea ce-l plăcut să învață cu ușurință. Pentru ca elevii să aibă plăcere de un cîntec e destul ca musica lui să fie frumoasă.

Acum să vedem cum ar trebui să-l predăm ca să fie aperseput

în mod natural. Ne putem referi la noi înșine spre a ne lămuri. Ne aflăm într-o grădină publică de exemplu unde muzica întonează o arie plăcută care ne atrage și dorim tot sufletul s'o scim. A tăcut muzica cu totă părerea noastră de rău. Plecăm acasă, ne aducem aminte de cântul cel frumos, cercăm a-l intona dar nu putem. Trece o zi, două, trei, o săptămână, chiar și două săptămâni. Mă deștept în o dimineață și încep a cânta aria cea frumoasă. De ce, după atâta timp și nu imediat? Așa e natural.

Fie-căruia din noi i s'a întâmplat lucrul acesta și toți său majoritate avem același mod de a învăța cântul. Tot în felul acesta ar trebui predat cântul și în clasele primare, adică nu reproduș de elevi cântul (saū o parte din cânt) îndată, aceea nu se pōte face de cât cu defect și cu desgust din partea elevilor, căci de și cântul e frumos și îi place școlarul cānd l-aude din gura învățătorului, totuși nu-i place așa cum îl reproduce vecinul din stānga, care pōte nu-i în stare să-l învețe așa repede cum se și întâmplă în general. Vocea falsă a vecinului din stānga va ave de efect falsificarea vocii celui din dreapta, așa că prin acest metod în loc de a se cultivă vocea și gustul musical, mai rău se strică.

Un bun metod este următorul:

Voim să predăm un cântec elevilor, trebuie să căutăm să le placă mai întâi, apoi în ora de cânt îl vom întona ați de 2, 3, 4, 5, 6 ori, mâine așa, poimâine așa, și cu chipul acesta în câte-va zile se va scrie pe deplin în memoria elevilor cântul, însă cu o exactitate surprinzătoare. În timpul cānd cântă învățătorul nu va da voe nici unui elev a-l urmări cu vocea, ci e destul să asculte numai, căci elevii vor fi atenți dacă va fi cântecul plăcut. După ce credem că toți elevii au memorisat cântul, atunci le dăm voe să cante. Toți îl vor executa perfect și unul altuia își vor produce plăcere.

Dacă din întâmplare mai e vre unul care nu va fi putut învăța, apoi acela nu va avea voe să cante. Casurii de felul acesta însă sînt foarte rare. Mai bine este ca un cântec să fie învățat în câte-va zile și exact de cât într'un minut și fals. Experiența va dovedi neapărat dacă este bine saū nu ce am șis.

D. D. Vulcan.

Învățător, Sudiți, Ialomița.

GALBINAREA

(Prefacerea sângelui în apă.)

Semnele bólei.

E trist mereu, n'are putere, vinele de pe albul ochilor se îngălbinesc, nu are roșeță în față, îl dore des capul și ametește.

Doctoriile ce trebuesc.

Se vindecă cu apă de rugină de fer, cu mâncare bună și ușoră, lăpturi, carne, ouă și câte puțin vin în timpul mâncării. Sînt și alte doctorii la spițarie cum e vinul de chinchina, dar e scump.

Nu lăsă sânge în frunte și nu descântă.

Cum să se întrebuițeze doctoriile.

Pune o mână cue de blév, nu de sîrmă, într'o sticlă cu apă de o oca și după ce s'a roșit apa bine, bea câte un cîndec diminęta, în timp de o lună. Când ai luat un pahar din sticlă pune altul de apă să fie sticla plină mereu, nu te lăsă de muncă, însă mai ușoră și mănâncă bine, adică mâncare bună și un pahar de vin la masă.

Th. Zaharescu.

SERBARI ȘCOLARE

Sub patronagiul d-lor *Iulian Vrabiescu*, pref. județului, *Dr. Dragescu*, medic primar, *Gh. Cherciu*, revisorul școalelor, corul școlei de băeți No. 1 din Calafat, cu bine-voitorul concurs al d-nei *Alice Brăescu*, a dat în sêra de 27 Martie a. c, un concert în salonul Lloyd, urmat de dans, pentru sporirea fondului cantinelor școlare.

Serbarea a fost organizată de d-l Ilariu Marian, primarul orașului și de corpul didactic.

UN DAR ÎMPĂRȚIT

Un boier de peste Olt, veni într-o zi în Bucuresci și ceru să intre la Vodă, la Mateiu Basarabul. Țara pe acele vremuri gemea de Greci, cari jefuiau fără de milă poporul. Insuși marele Domn nu se putea scutura de ei.

La ușa iatacului domnesc sta de pază un căpitan grec.

— Vrei să intri la Vodă?

— Vreau.

— Bine. Dar numai așa te las să intri, dacă împărți pe din două cu mine darurile ce vei primi de la Vodă.

Chiar în palatul domnesc să jefuia lumea. Nimeni nu intră și nu eși de la Vodă, fără 'ca să nu-și împartă punga cu acești hoți. Vodă scia, dar n'avea ce să facă.

Boerul intră la Vodă. Când eră să iasă, el se rugă de Domn să I dea două palme. Domnul sta mirat; stăruind însă boerul, i se făcu pe voe.

Afară la ușa, Grecul îl prinse de haină.

— Ei, ce-î? Împărțim?

— Împărțim.

Atunci boerul trase o palmă Grecului, de se duse învîrtindu-se și se isbi de un perete. S'a făcut sgomot mare, s'adunară soldații. În urmă eși și Vodă.

— Ce-î aici?

— Măria-Ta, boerul ăsta mi-a dat o palmă așa din senin, mie, care păzesc viața Măriei Tale.

— Așa-î Măria-Ta. Ne-a fost vorba să împărțim darul Măriei-Tale, căci alt-fel nu mă lasă înăuntru. Măria-Ta mi-a dat două palme, și eu după bună dreptate, am dat una căpitanului.

Vodă increși fruntea.

— Dacă e vorba de împărțelă, eu nu mă amestec.

Vodă se retrase, olténul plecă, iar grecul rămase cu palma.

DE ȚINUT MINTE

De trei patimi, mai cu sémă, trebuie omul a se feri: de beție, de desfrinare și de jocul la noroc.

CĂLUȘARIÎ

Un joc caracteristic, care se găsește la Români în orice ținut este: «Jocul călușarilor.»

Dăm aci câte-vă amănunte despre el.

Tinerii, distinși jucători, se strâng cu o săptămână înaintea Rusaliilor, într'un loc ales de mai nainte (vale, deal, pădure), unde se exercită în tot cursul acelei săptămâni.

Aci își formeză ei stégul, o prăjină lungă, împodobită cu diferite panglici, cu hârtii colorate și în vîrf cu o batistă în care se află pelin și usturoi. Tot aici ei se jură unul după altul, că nu se vor despărți de cât după trecerea timpului angajat, că vor lupta pînă la unul în contra aceluia ce i-ar neliniști și că nu vor ascunde nimic din darurile ce va lua în decursul săptămânii.

Insuși ei se îmbracă în haine frumoase, se înfrumusețază cu pene de păun, cu piteni la picioare, se lîgă la pulpe cu bete de diferite culori, își pun clopoței la picioare și la încingătoare și-și bagă pelin, usturoi și tămâie la brâu.

În cap, poartă fes sau căciulă. Numai unul din ei, în unele părți, își pune un fel de potcap de hârtie, peste căciulă, făcînd în tot timpul de înrolare, pe popa.

Se mai obicînuiesc de unii, o piele de iepure, în care se pune pelin, usturoi și nisce ațe, care represintă lungimea taliei fie-căruia din jucători.

Acésta se cöse, se pune în vîrf unuia bêt și se poartă de unul din cei mai distinși călușari, purtând numele de Iepure.

Unul din ei poartă stégul și se numește stegar și vătaf. Altul devenind mut de bună voe, se jură cu credință, că va păstra tăcere perfectă, în timpul cât va dura jocul.

Pregătiți fiind ei în modul acesta, pornesc prin sate și orașe pentru a distra lumea, săvîrșind la sunetul viodelor, variatele și giganticele salturi. Prin versuri măestrite, produse de ei într'adins, cu refrenul de «hop șa șa! hai pe ea, pe ea,» electricizează pe asistenți.

Dacă din întâmplare, se află cine-vă bolnav în acest timp, se aduce numai de cât călușarii ca să-i jöce. Intr'adevăr de multe ori se întâmplă, ca cel bolnav să se scöle, realisându-se prin acesta dicetörea: «Credința mântue pe om.»

Se mai crede că acel strein care s'ar apropiä în timpul jocului, de flamura, cade jos, se îmbolnăvesce (e luat din căluși) și dacă nu se va plăti călușarilor ca să-i jöce în special, nu se va mai sculä.

Fie-care din jucători are în mână un toiag (ciomag), cu care s'ajută ca să facä neîntrecutele salturi.

Unul dintre dânșii jöcă mai puțin, însă supraveghözä: ca pe cei-l-älți să nu-i înbulzescä lumea și ca să se execute bine acea voinicescä întörcere ce se face pe mâini și piciöre.

Cel care primesce călușul, dacă aduce o strachină cu sare, pelin și usturoiü, nu va mai fi luat din căluș.

Călușarii.

În timpul jocului, vătaful lovesce pe un jucător cu toiagul; acesta începe a-și schimbä fața, a se moleși și în fine cade jos, prefăcut ca mort. Cel care face pe popa se face nevedüt prin mulțime. Doi, äli jucători, îl găsesc și-l aduc într'o röbä — saü de mână, saü alt-fel — ca să citescä celui mort. După nisce scurte și comice cuvinte ale popii,

mortul, stropit cu apă, frecat cu usturoi și pelin, începe a se mișca treptat, pînă cînd se scólă.

Se mai obicînuiesce, în unele locuri, o ólă cu apă pe care vătăful într'un moment anumit, o lovesce cu ciomagul; cel stropit cade jos, îngălbenește și numai procedându-se ca mai sus își vine iar în fire.

Unul din ei, mai către finele jocului, își alege un loc înalt, pe care îl apără contra celor-l-álți, ca pe o moșie (sau cetate).

Se mai obicînuiesce, în unele părți, a simulă o luptă strașnică printr'un duel făcut cu toegele.

Stégul și epurele se înfig în pămînt sau se țin în mână în timpul jocului.

Marșea viitoare după săptămâna de înrolare, ei se duc cu toții, într'un loc anumit, taie virtul stégului și-l îngropă în pămînt, acoperind acest loc cu mărăcină ca nimeni să nu calce pe-acolo.

Acéstă constituie ceea ce se numesce de țărani «îngro-para ciocului». În unele părți stégul se dă pe apă.

După ce s'a făcut acésta, jucătorii fug, săltând veseli și cu pletele în vînt, în diferite direcții, fără a se uita înapoi. Se crede că cel ce se va uita înapoi, va fi luat din căluș.

Însăși diua în care se petrece acest fapt, e serbătorită sub numele de «diua îngropării ciocului».

Ast-fel se petrece cu jocul, bine înțeles, cu câte-vă mici modificări ce variază de la un loc la altul.

N. D. Geamăn.

I S M A

Acéstă plantă nobilă, ar trebui să fie cultivată în orî-ce casă, căci, pe lingă mirosul ei cel plăcut, ne răsplătesce pentru orî-ce trudă, de ex.:

1) Isma e cel mai bun leac pentru întărirea stomacului și regularea digestiunei.

2) Pentru durere de cap se recomandă să se lege pe frunte cu burueni de acestea.

3) Ceaiul de ismă luat dimineața și sêra câte o cêșcă, activează mistuirea, îndrepteză stomacul.

4) Același serviciu îl face și praful de ismă, pus în apă sau în bucate (cât ieși odată sau de două ori cu virful cuțitului).

5) Ceii cari sînt slăbiți de bóle, ați palpitații sau vîrsături, să întrebuițeze cât mai des ceaîu sau praf de ismă.

6) Cine are miros greú în gură să bea pe di o cêșcă de ceaî de ismă, preparat în apă cu vin.

7) Cine varsă sînge să bea din când în când câte o linguriță de ceaî de ismă, preparat în oțet și apă.

8) Cine suferă de dureri în abdomen (burtă), să bea ceaîu de ismă cald, preparat în lapte.

După cum vedurăm mai sus, isma e un leac contra multor bóle cari cer doctori, doctorii și cheltueli mai mari.

Preotul Mihail Popescu.

Văleni, Prahova, Telenjen.

Înmulțirea și creșterea porcilor

ri-ce familie cât de sărmană ar fi ea, pôte ține și hrăni un porc, pentru trebuințele casei, fără nici o greutate am pôte dice, hrănindu-l cu rămășițe de ale bucatăriei, care fără acest animal s'ar lepădă, cu zer, cu verdețuri, cu dovlecii, etc. și numai către stîrșitul îngrășerei, cu grăunțe.

Nu este același lucru, când este vorba de creșterea și înmulțirea porcilor, pentru negoț. Aci se cer óre-cari condițiuni, mai multe cheltueli, mai mari îngrijiri.

Porcul se crește pentru ca odată îngrășat să se tae și să se dea în consumațiune; de aceea animalele ce voim a le întrebuița pentru prăsilă, să se caute dintre acelea ce sînt *precoce*, adică care se îngrășe repede.

Părerea că *vierul* nu ar trebui să se alégă dintre animalele ce se îngrășe ușor, este nesprijinită, de óre-ce de la etatea de 10 luni, pînă la aceea de aprópe doi ani, când începe a se îngrășa, el fie cât de precoce, pôte servi fórt bine ca vier.

Folosul întrebuițării unui vier dintr-o rasă ce se îngrășe repede, este mare, pentru că prin moștenire, purceii lui vor

fi și ei precoci, se vor îngrășa repede, mai ales dacă și scrôfa, este de aceeași rasă.

Se va căuta dar, ca vierul să presinte toate caracterele porcului de bună rasă, având corpul ôre-cum cilindric, pieptul larg, capul mic, gâtul scurt, picioarele subțiri dar puternice, părul rar, și mai môle.

Scrôfa este bine să fie de același fel, ca și vierul, adică din același neam de porci. Vom căuta pentru prăsilă scrôfe cari au 12 și chiar 14 țite.

Scrôfele răutăcioase, acelea care își mănâncă purceii după naștere, care îi înăbușe, îi omorâ culcându-se pe ei, sau care nu-i lasă a suga, vor fi supuse îngrășării și tăiate.

Alimentațiunea vierului va fi formată în mare parte din grăunțe.

Hrana scrôfelor însărcinate, se va căuta a fi bună și îndestulătoare, mai ales când ele sînt tinere. În locuința lor, mai încăpătoare, cu ușa mai largă, vor fi lăsate singure.

Durata sarcinei la scrôfă fiind aproape de 120 de zile, sau, mai ușor de ținut minte, de 3 luni, 3 săptămâni și 3 zile, ea pôte fătă de două ori pe an sau mai bine de 5 ori în doi ani.

Când se apropie vremea fătaturii, pânțele scrôfei ia o desvoltare însemnată, se scoborâ pârând a atinge pămîntul, șealele se îndoe, deșeturile se scobesc, țitele se umflă; ea se mișcă cu multă grijă, stă mai mult retrasă de sgomot și chiar de alți porci, căutând a-și face strât în cocină, prin strângerea cu gura de pae, fân, coceni, etc.

În momentul fătării, scrôfa se va lăsa în completă linise, îngrijind numai ca purceii să fie ridicați pe măsură ce se nasc, dându-i mamei, atunci când actul fătării este terminat. În cas când fătarea întârziază, când muncele lipsesc, un ceaiu sau puțin vin cald, dat scrôfei, o înviorază și îi ajută la nascere.

Stratul de așternut în care a fâtat, se va schimba cu un altul curat.

Numărul purceilor ce pôte nasce o scrôfă, ajunge pînă la 12 și chiar 14. Când ei sînt mai mulți de cât țitele mamei, acei din ei ce se arată mai piperniciți se vor omori lăsându-se atâți câte țite are mama. Dacă însă dispunem de o altă scrôfă cu lapte putem încercă a-i da să sugă la ea.

Irimia Popescu.

Medic-veterinar.

CE FACE RACHIUL

— Predică contra beției —

Fraților creștini!

Sfînta scriptură ne învață să nu fim lacomi în nimica, să ne îngrijim de sănătatea noastră și de sufletul nostru. Cu sufletul ne înălțăm mintea noastră la tatăl ceresc,

Ca sufletul nostru să fie curat, și sănătos, trebuie ca locuința în care șade el, adică trupul nostru să fie sănătos.

Dar cum va fi el sănătos dacă întrebuițăm cu lăcomie băuturi otrăvitoare, cari timpesc mintea, putredesc măruntaele noastre, și ne aduc în stare de nebunie de nu scim ce facem?

Câte necuviinți, câte scandaluri, și câte omoruri chiar nu se întîmplă pe la cârciune din cauză că se bea rachiul, băutura cea mai periculoasă, care încetul cu încetul otrăvesce corpul și scurtază viața.

Credeți că un pahar din această băutură vă dă tărie, vă deschide gustul de mâncare? vă înșelați!

Fraților, când ați privi măruntaiele unui om care a întrebuițat rachiul, v'ați îngrozi! ficatul, splina, inima, plămâni și creierul nu mai sînt așa cum trebuie să fie la un om sănătos; toate acestea sînt bolnave, trec în putrediciune, și de aceia omenii cari au obiceiul de a întrebuița rachiul, sînt stricați în sănătatea lor, capătă deosebite bôle omoritoare cari le tocesc mintea; devin răutăcioși, sălbatici, plecați spre crime, din care cauză închisorile sînt pline de asemenea omeni.

Din contră, dacă nu am întrebuițat această băutură otrăvitoare, noi am fi cu mintea sănătosă, cuprinși, cinstiți, crimele ar fi foarte puține, închisorile nu ar fi tixite de o mulțime de omeni de prin sate.

Prin rachiul omul își pierde totă voința, căci omul beat, de la o vreme nu mai este stăpîn pe dînsul,

este dus de nas de această patimă pînă ce ajunge în starea cea mai păcătîasă.

Rachiul timpesce creerul, căci întrebuintînd această bătură cu patimă, ajunge prost ca un animal.

Rachiul nu dă putere, ci din contră după cîtă-vă vreme tot corpul tremură de slăbiciune.

Rachiul nu înlesnesce mistuirea, ci face ca stomacul cu vremea să-și piardă puterea.

Rachiul nu este o hrană, ci un vrășmaș al hranei, căci din cauza lui tôte măruntaele omului slăbesc, și stomacul nu mai are destulă putere a mistui hrana.

Omul aplecat spre beție nu pôte lupta contra bôlelor, se pierde lesne, din causă că este slăbit în tot corpul lui, și bôlele găsindu-î corpul potricălit ușor în dobóră la pămînt.

Indepărtați micul pahar cu rachiū, pentru că el omóră corpul și inima. Ușa cărciumei vè duce în curînd la spital.

Omenii numesc rachiul *apă de viață*, dar adevăratul nume este *apa morții*.

Iată, fraților creștini, o mulțime de povețe de cari trebuie să țineți socotela, dacă voiți să nu se piardă nêmul românesc.

Apa este bătura care ne-a lăsat-o Dumnezeu de la facerea lumii, ea este cea mai folositore, și mai plăcută, fără de care nici omul, nici animalele, nici copacii și erburile nu pot trăi. Vinul și berea bête în măsură potrivită nu fac nici un rêu omului. Lăsați dar, această patimă, și cei-ce întrebuinteză rachiul, să-l părăsescă și să-l înlocuiască prin altă bătură priitore și numai atunci veți fi sănătoși, cinstiți, bogați, cu sufletul bun și iubiți de omeni.
Amin.

Clara.

VORBE VECHI

Fericirea stă în a nu dorî, căci stă în a fi liber.

HOȚUL PEDEPSIT

Doi ursari sosiră de cu sëră într'un orașel și traseră la un han ca să mâie acolo. Hangiul, care în ajun vînduse porcul sêu, închise ursul în cocina porcului vîndut. La miezul nopței se strecură pe furiș în curte un hoț, ca să fure porcul. Deschise încet ușa cocinei, intră în întunecime, apucă pe urs în loc de porc. Ursul scöse un îngrozitor mormăit, care umplu de spaimă pe hoț. După aceea ursul se ridică în două labe de dindărăt, și-și aruncă cele două labe de dinainte pe umerii hoțului. Acesta se simți sugrumat și începû să strige ajutor, ca un nebun. Strigătele sale, deșteptă pe hangiû și pe ursari, cari grăbiră să vie în ajutor nenocritului, dar hoțul eră dejă sângerat.

Traducere de Pică Valeanu.

IN PAROCHIA MEA

înt 12 ani împliniți de când officiez ca preot cele bisericesci în parochia mea.

În decursul acestui timp, Dómne!... mulți copii am mai botezat, mulți tineri am cununat, dar vai, pe mulți sërmanî am înmormîntat, dar mare parte din ei prin sfaturi părintesci de sănătate s'aũ căutat și de mörte aũ scăpat.

Când m'am dus pentru întâiași dată sêra la biserică să fac serviciul vecerniei, am vëdut venind mai multe femei cu copii în brațe paliđi la față.

Mi-am đis în mine; Ce femei evlaviöse, vin și la vecernie la biserică, dar Duminicele și sêrbătorile, negreșit n'am să mă pot resuflă de lume! halal... am să am bunî poporanî; dar m'am înșelat, căci ele în biserică n'aũ mai intrat ci țintă la cimitir aũ plecat.

Ce lucru curios, le priviam din ușa bisericeî cum rostogoliaũ copiii de 3 orî peste un mormînt nou.

Le-am întrebat ce însemnă asta? căci sînt om aproape de 40 ani și nu mi s'a întîmplat să ved așa ceva. Ele aū dis cu smerenie: părințele! părințele! tare ni-s bolnavi copiii, i-am descântat la mătușa Anița de năjit, de pocitură, de lichitură, de săgetătură, de Ele, dar de gēba; le-am dat burueni, sînge a 9 frați, mutătore de cea bună, i-am scaldat pînă și cu iovă, dar parcă am pus la pārete.

Acum așa-ī bine, cānd tōcā popa orī de vecernie, orī de utrenie, să-ī tāvālim pe mormint nou a lelei Smarandei (Dumneḑeu s'o erte) cā orī s'or îndreptā orī i-a chema la dīnsa.

Le-am ḑis: La doctor i-ați arātat? Ele aū rēs-puns: Da de unde părințele? doctorul ni-ī omōrā... .

Erā acēsta pe la sfīrșitul lunei luī brumar. Pe la 1 Octombrie am umblat prin sat cu o feștanie (cu aiasma de ḑi întāiū) am ajuns și la casele acele a cāror femei venise cu copiii bolnavi la bisericā. Ce să veḑi?!

Pāreții uḑi, sobele orbe, focul prin tindā, casele fārā ventilație, ferestrele de cele ce nu se deschid; pe jos lipit cu lut mai mult cu baligā de cal și de oē, infecția la culme. Fāceam un pas în casā și înapoi, dascāle, cā te omōrā mirosul greū.

Incepem *Māntuesce Dōmne norodul teū* etc. de la pōrtā, cā nu erā chip să-l ḑieī tot în casā.

Sub-pat s'aḑiā covițeind un purceluș, copiii abia se vedeau pe un pat în fundul casei fiind întuneric, unul în albie micșor de țîță abeā să aḑeā orācā-ind, unul în cămașe gemeā bolnav culcat cu spinarea la peretele ud și rece, doi ședeau jos și se jucau cu un cāțel.

Mama bolnavā de orbalț cu falca legatā, da foc cu bālegar prin tindā la sobā; iar bietul bārbat huhurea līngā sobā bolnav de friguri.

Le-am dat sfaturī și povēțuirī igienice în deajuns.

Astāḑi cu māndrie o spun, cā doctorul este cātut ca iarba de leac. — Babele ș'aū luat nādejdea de la descāntece, pe ici pe colea cāte una descāntā de plecate, dar vor dispare ca plēva.

Decesele s'aũ împutinat. Casele se țin în mare curățenie. În locul *apei descântate* s'aũ introdus *chinina și alte doctorii* pentru omeni, iar *acidul fenic și alte doctorii* pentru vite.

Dea Dumneșeu în gând omenilor de la *putere* ca la fie-care parohie să introducă *o mică farmacie pe sēma preotului* care cunoșce dīlnic pe fie-ce om pīnă și pe copilul din fașe.

E mai bine așă, căci vine greu bietului om nevoiași a se duce 2 cēsuri pīnă la Primărie și acolo orī îi dă doctorii orī nu-ı dă, trimetēndu-l la spițerie.

Spiridon Popa.

Preot, Bozia, Fălciu.

Cronica Agricolă și Comercială

Cu începerea lunei lui Aprilie, toți agricultorii credeau că câmpurile lor atât de lipsite de apă, vor fi pōte mai mult de cât inundate, prin deschiderea isvōrelor ceresci, ca ast-fel semēnăturile atât de tōmnă cât și cele de primăvară să pōtă cresce cu o mai mare putere, ca producțiunea lor să fie cât mai îmbelșugată, în folosul muncitorului și chiar al consumatorului.

Dar, credința unor agricultori s'a realizat, căci în decursul lunei Aprilie, în multe părți ale țarei aũ cădut ploii, așă că semēnăturile de tōmnă mai cu sēmă, aũ scăpat de orī-ce pericol, însă sīnt multe localitățile unde ploia a cădut într'o cantitate prea mică, așă că semēnăturile sīnt amenințate să se piardă și prin multe părți dejă s'aũ prăpădit cu desevîrșire. Iată dar, că din lipsă de umedēlă se pot prăpădi câmpii întinse de semēnături de grâu, porumb, orz și ovēz și că agricultorul își vede ruina sa cu ochii, de și pōte unii se găsece în condițiuni de a-și apăra semēnătura în contra secetei.

Acēstă măsură este irigarea, sau udarea pămīntului cu apă din rīurile nōstre.

Dar de cursul apelor nu se pot folosi de cât mārghinașii, căci la noi nu există încă legea apelor. De ce proprietarii a căror moșii se găsece în apropiere de cursul unei ape, nu profită de acest curs în folosul lor propriu și al consătenilor lor? Nu avem exemple în acēstă privință pe grădinarii Bulgari, cari își udă legumile și zarzavaturile lor dīlnic când

este lipsă de plöe, de și această udare o fac în mod primitiv, dar prin udare, vor să tragă folöse din munca lor și să profite de banul consumatorului?

Rëul, cu privire la semănături și la alte lucrări ale câmpului, se datoresc atât lipsei de ploii, cât și vîntului *Criveli*, care în cursul lunii Aprilie a bătut apröpe în continuu, când cu putere mai mare, când cu o putere mai mică; așa că din cauza acestui vînt, chiar când a cădüt puțină plöe, pămîntul a fost svîntat förte repede, în cât apa de plöe n'a avut timp a fi absorbită de pămînt în folosul plantelor.

Dar rëul devine și mai mare, când ne gândim că din cauza acestui vînt, în timpul nopței, n'a cădüt nici roua, care ar fi putut întru cât-vă a mai îndulei vegetațiunea în lipsa ploii.

Tot din cauza vîntului, în unele părți rapia, de și a înflorit, dar n'a putut legă spre a face rod, așa că agricultorul a fost silit să are pămîntul și să-l semene cu porumb sau cu o altă plantă.

Iată dar, că tötă luna Aprilie a fost vătămătoare vegetațiunii semănăturilor și finețelor, în cele mai multe părți ale țarei, din lipsa ploilor și din cauza vîntului. În luna Aprilie să veđi finețele fără iarbă și frunzele copacilor blegoșite de arșița sörelui ca în luna Iulie și August, simți că ești cuprins de o adincă întristare, gândindu-te un moment cum munca a mii de ömeni n'are nici o valöre, pentru câmpurile și semănăturile lor.

Este un lucru curios, că seceta a predominat mai mult în partea orientaiă a Europei, de cât în părțile occidentale, unde ploile au fost mai abundente, deci și recoltele, atât cele de tómnă cât și cele de primăvară, presintă o vegetațiune destul de bună. Pöte la noi luna Maiu să fie mai rodnică în ploii, precum și la producțiunile nöstre agricole; ca ast-fel rëul din luna Aprilie, să se pötă îndreptă cu binele din luna Maiu, dacă nu töte semănăturile, cel puțin la cele de primăvară. După datele oficiale, cu privire la starea semănăturilor din tötă țara, se constată că în 10 județe, starea semănăturilor este bună, în 7 mediocră, în 2 bunișöră și în 10 este cu totul rea. Cu privire la ultimile 10 județe, dacă ar cădea plöia, rëul s'ar puté îndreptă mai mult la semănăturile de primăvară, și förte puțin la cele de tómnă, pe când, în cele-l-alte județe binele ar deveni general, în folosul producțiunei agricole.

Tîrgurile nöstre. Dacă ne raportăm la starea semănăturilor de tómnă și a celor de primăvară, după cum se găsesc în present în cele mai multe părți ale țarii, ar trebui ca în tîrgurile nöstre să fie o mai mare animație în afaceri de vînderi și cumpëreri, precum și o mai simțitoare urcare în

prețuri. Din contră, starea recoltelor noastre n'a avut nici o influență asupra afacerilor de cereale în țirg. Acesta este o probă încă mai mult că semănăturile în străinătate se găsesc într'o bună stare pînă în prezent.

Itată în resumat prețul mijlociū cu care s'a vîndut cerealele în țirgul din Brăila, de la 9—16 Maiu st. v.:

	Prețul maxim. la hect. socot. în kgr.	Prețul mijlociū la hect. socot. în kgr.	Prețul minim. la hect. socot. în kgr.
Grăū.	11,10	10,60	8,40
Porumb	7,10	6,15	5,96
Porumb roșu	7,15	7,00	6,00
» colorat.	6,35	6,00	—
Porumbul suta de kgr. s'a vîndut cu		7—8 lei,	— cent.
Cincuantin . . . »	»	» 9 »	20 »
Ovėsul »	»	» 11 »	60 »
Orz »	»	» 11 »	— »
Fasole »	»	» 11 »	50 »

Țirgurile străine. În aceste țirguri afacerile cu cereale, de asemenea n'aū nici o importanță; iar întru cāt privesce prețurile, dacā ținem socotēlă de la Ianuarie și pînă la această dată, vedem că prețurile n'aū variat, la grăū mai cu sēmă, de cāt cu un leū în plus sau în minus la suta de chilogr.

Ast-fel la țirgul din Paris, grăul s'a vîndut cu 20—21 lei și 50 cent. suta de chilogr.; secara cu 13 — 14 lei; orzul cu 16—18 lei; ovēzurile cu 15—18 lei suta de chilogr., dupā calitate și porumbul cu 14 — 15 lei suta de chilogr. În celelalte țirguri franceze, prețul mijlociū se pōte socoti: la grăū, suta de chilogr. 20 de lei, la secară de 14 lei și la orz și ovēz de 16 lei. În unele țirguri din Germania grăul s'a vîndut cu 19—22 lei dupā calitate, secara, orzul și ovēsul, cu 17—20 lei, dupā calitate.

În țirgurile din Belgia grăul s'a vîndut cu 16 lei și 50 cent. suta de chilogr.; secara cu 13 — 14 lei; orzul cu 14—17 lei și ovēzul 17 lei suta de chilogr. La țirgurile din Viena, grăul s'a vîndut cu 19 lei și la Pesta cu 18 lei și 70 cent. suta de chilogr.; la Berna (Elveția) grăul s'a vîndut cu 18 lei și 50 cent.; secara cu 16 lei suta de chilogr. și orzul și ovēzul cu 17—18 lei suta de chilogr.

La țirgul din New-York (America), grăul s'a vîndut cu 15 lei și la Chicago cu 13 lei suta de chilogr.; iar în țirgurile din Algeria și Tunis, grăul s'a vîndut cu 18—22 lei suta de chilogr., dupā calitate.

V. S. Moga.

S C I R I

Nuniri în învățămînt.

D-l Dr *Pușcaru*, prof. la universitatea din Iași, a fost numit secretar general al Ministerului Instrucțiunii.

— D-l *G. Ionescu-Gion*, doctor în litere și profesor, a fost numit inspector general al învățămîntului secundar.

— D-l *Bucur Spirescu*, profesor la liceul din Ploesci, a fost numit inspector școlar al învățămîntului primar, circ. Craiova.

— D-l *Christu S. Negoescu*, licențiat în litere și doctor în drept, a fost numit administrator al casei școlilor.

— D-l Dr *Chiricescu*, profesor la facultatea de teologie, este numit director al cultelor.

— D-l *Gh. Lascăr*, profesor la Iași, este numit inspector al învățăm. secundar.

— D-l *Gr. Buțurênu*, profesor la liceul din Iași, este numit inspector al învăț. primar, circ. Iași.

— D-l *Virgiliu Arion*, a fost numit membru în consiliul permanent de instrucție.

— D-l *Toma Dicescu*, doctor în filosofie și pedagogie, e numit revisor școlar al jud. R.-Sărat

— D-l *N. Sărulênu*, licențiat în litere, este numit revisor școlar al jud. Tecuci.

— D-l *D. Broștênu*, institutor la Bacău, e numit revisor școlar al jud. Bacău.

— D-l *I. Plăvănescu*, director de școlă primară la Galați, e numit revisor școlar al jud. Covurlui.

— D-l *Gheorghe Ionescu*, director de școlă primară în Câmpulung, e numit revisor școlar al jud. Muscel.

— D-l *Radu Dobrescu*, actual revisor al jud. Ilfov, e permutat în aceeași calitate în București.

— D-l *C. Teodorescu*, director de școlă primară în Capitală, este numit revisor școlar al jud. Ilfov.

— D. *D. Condurățenu*, institutor, se numește revisor școlar al jud. Dâmbovița.

— D-l *Grigore Georgescu*, fost revisor școlar, e numit revisor școlar al jud. Prahova.

— D-l *I. Ciocârlie*, institutor în capitală, este numit revisor școlar al jud. Gorj.

— D-l *Titu Mărdărescu*, revisor școlar al jud. R.-Sărat, e permutat în aceeași calitate în jud. Nâmțu.

— D-l *N. D. Spinênu*, institutor la T.-Severin, este numit revisor școlar al jud. Mehedinți.

— D-l *I. Motaș*, institutor, a fost numit revisor școlar al jud. Vaslui.

— D-l *V. Ștubei*, director de școlă primară, e numit revisor școlar al jud. Tutova.

*

Concursul anual pentru jocul »Oina» care se ține între elevii școlilor secundare din capitală, anul acesta s'a făcut în ziua de 9 Maiu pe șosea Kiseleff și au luat parte și elevi din provincie.

Premiul pe care-l luase anul trecut gimnasiul Șincai, nu s'a dat anul acesta nici unei școle, rămânând tot acolo pînă la un nou concurs.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Războiul nostru pentru neatârnare, povestit pe înțelesul tuturor ediția II-a, de cunoscutul scriitor și colaborator al nostru G. Coșbuc.

Acastă lucrare formând un volum de 284 pagini sau 18 côle, pe hârtie gălbuie, format octav, este cea mai estină carte literară din câte au apărut la noi, necostând de cât 95 bani. O recomandăm cu căldură cititorilor noștri de ore-ce în ea se găsesc multe lucruri folositoare și e plină de învățătură pentru nelmul nostru.

Toți cititorii revistei noastre, își-o pot procura prin administrația noastră, contra costului de 95 bani. Cei-ce ne-ar trimite costul pentru 6 exemplare, au al 7-lea exemplar gratuit.

Observăm cu părere de rău că un număr de abonați, cu toate avisele noastre, nici pînă astăzi nu ne-a achitat abonamentul. N'am trimis revista de cât color ce au semnat o listă sau au cerut-o prin scrisori; e trist să constatăm că nu țin socotelă de sacrificiile ce facem. Rugăm cu insistență a ni se trimite abonamentele, fiind dejă trecute 8 luni din anul al II-lea.

Răspunsuri la întrebările din No. 23.

Au răspuns la o singură întrebare.

Ión A. G. Botea (Perieni); Grion, (Vaslui).

Au răspuns la două întrebări:

Maria Apostol, com. Lălești, (Tutova); I. Dragulea (Gherghesa); Sterian Ulpiu, (Loco); Alexandru St. Constantinescu, (Loco); Ión Mihalache și Ghiorghe Săndulescu,

Au răspuns la trei întrebări:

N. Brician, (Mărășești); N. S. Borcescu și T. S. Barcescu, com. Lacu Baban, (R.-Sărat); Marita Ionescu, Dărămați, (R.-Sărat); C. Marginănu, comuna Degerați, (Mehedinți); Pr. I. Dumitrăchescu, Dobresci, (Muscel); N. P. Manoliu, (Drăgănești); Z. Zacharia, (Suraia); Pr. Michai Popescu com. Puchenii, (Prahova); Costache Rădulescu, Bălești, (R.-Sărat); Dumitrie G. Cernescu, (Tulcea); G. Niculescu, Ciocile, (Brăila); Xenocrate G. Trifănescu, Tulucești, (Coarului); C. Popescu, Căzănești, (Vâlcea); Luiza și Emilia Hussar, (Loco); Ortansa Madărjac, Gărbesci, (Vaslui); Janeta D. Babuc, și Ecaterina Ciobă, (T.-Severin); Jirovónu I. ecat. (T.-Severin); Ion Sinescu, (Argeș); Vasile Mocanu, com. Murgeni, (Tutova); Petroff P. Teodor, (T.-Severin); M. Bărbulescu, (Kăurei); Nicolae Diaconescu, Pozogeni, (Gorj-lui); M. Fernștoin, (Parincea); E. Gheorghiu Sălcuța, (Dolj); Gheorghie Virgolei, (Galați); Ș. D. Stoianescu, Mereni-de-jos (Vlașca); Mihail V. Flôreș, Itesci, (Bacău); C. S. Borcescu, Ir. Dragulescu, comuna Gherghesa (R.-Sărat); Vasilichie Filaret, (Buzău); Costache Ionescu, Homesci, (R.-Sărat); S. Enescu, (Grindu); Grigore Gr. Theodoriu, (Târgoviștea); Mareu I. Rosenberg, com. Bașchioiu, (Babadag); Andr. Ștefănescu com. Lapași, (Buzău); Costică C. Demitriu, (R.-Sărat); Pr. Grigore Gogă, (I.-Ocnă); Annetta Antoniadă, (Roman); D. Dumitrescu, invet. com. Bunesci, (Vâlcea); Invetătorea de Scrafinescu; Pradoiu G. G. Dragomirescu Al., Mărgăritescu C., Boboicenu S., Samoilescu I., Săndulescu Ión, D-tru Rădulescu, (Loco);

Au răspuns la patru întrebări:

P. Negoescu, (R.-Sărat); I. Totan, Drăgușești, (Argeș); Aneta Th. Popescu, Drajna-de-Jos, (Prahova), Iancu I. Dimitriu și Soltana I. Dimitriu, com. Necoresci, (Tecuci); Bombonica

din Botoșani; Un Ingeraș din Iași; G. Z. Iordănescu, (Pitești); Viorica din Mitoc, (Dorohoi); D. Georgescu, Măgura, (Buzéu); T. Dragomir, com. Drăgușeni, (Putna); G. Petraceșcu, Tăcuta, (Vaslui); Petru V. Enăcenu, (Brăila); Gh. D. Constantinescu, (Panciu); Pr. Evdochim Dimitriu, Tăcuta, (Vaslui); Temelie Dionisie Manolescu, (Buzéu); C. C. Mardoșescu, (Craiova); Elena și Zoe Teodor, com. Căleni (Putna); Mihail A. Manea, com. Albesci, (Fălciu); Vasile Mircea, com. Bărsesci, (Putna); Gh. Subăreanu, (Dorohoi); T. Sreder, (Galați); R. S. Oprescu, Golești, (R.-Sărat); Ecaterina Teodorescu, com. Pietrosița, (Dâmbovița); A. I. Zaharia, Cosmesci, Tecuciu, Alexandru K. Constantinescu, Călărăși (Ialomița); Oct. V. Bart, (Dorohoi); Gr. Socotescu, Slobozia, (R.-Sărat) D. Rădulescu, (Glodénu-Sărat); Maria N. Ghervescu, Buhociu, (Bacău); E. G. Codrănu, (Galați); George Popescu, căt. Vlad Tepeș, (Ialomița); Manda de Corlata, (T.-Severin); Vasile A. Brătianu, (Călărăși); C. Constantinescu, com. Golești, (R.-Sărat); Pr. Nicolae Stăpănu, com. Olteni, (Prahova); E. B. Grossu, (Suteșe); Gogu T. Ionescu, (Olt); Frații Constantinescu, com. Cezieni, (Romanați); Elisabeta Pr. D. Popescu, (Mizil); Gh. Pretorian, Costești, (Vâlcea).

Au răspuns la cinci întrebări:

Constantin E. Burbea, Caracal, (Romanați); Nelly Licănu, (Loco); Maria A. Georgescu, com. Orbéscă-de-jos, (Teleorman); G. M. Băzăvan, Galicea Mare, (Dolj); N. Ghinescu, înv. (Muscel); Haiduceșcu I. Teodor, Haiduceșcu I. Emil, (T.-Severin); Atena Ionescu, Galicea Mare); Opreo I. Popescu, Lișteva, (Dolj); D. Ionescu, căt. Stroesci, com. Vâșcani, (Suceava); Z. Epicitrup, (R.-Sărat); Ștefan Ștefăniu, (Bacău); Petre Dumitrescu, (T.-Severin); Bancosu Mihail, Iovitz Gheorghie, (Loco); Gheorghie Lupanșca, (Caracal); G. Tăscău, (Gorj); Pr. G. Enăcenu, (Brăila); Mardare Roșcani, (Iași); Steriana Gheorghiu, (Galați); Vasile I. Ursu, (Galați); O. Pelopida, (Focșani); M. Dobrogănu, V. Băcăoanu, V. Coșutz, G. Ruseșcu, M. Odolescănu, I. Pană, V. Caligula, I. Făurănu, F. Mițică și O. Ghițescu, (Iași); Octav Popovici, (Botoșani); George Scarlat, (Bacău); G. Popescu, (Teleorman); Ión Gheorghiu, (Galați); D. M. Lupescu, (Iași); Pr. Ión Ionescu, (Prahova); Florea și Horea Grozescu (Loco); Dimitrie Boldescu, (Loco); Toma V. Roman, (Focșani); N. Danet, (Teleorman); C. C. Mărgăritescu, (Focșani); Jeanette Radovici, Branișca, (Covurlui); I. Dumitrescu, (Teleorman, I. Cerbulcescu, I. Moja, D. Mărgăritescu și M. Velicu, (Iași).

Au răspuns la șase întrebări:

C. R. Popescu, Orodel, (Dolj); Iancu Popescu, com. Bădulăsa, (Teleorman); Teodora Diaconescu, (Loco); Nicolae Teodorescu, Lipia Bojdan, (Ilfov); Constantin N. Popescu com. Scorțeni, (Prahova); Alexandru Dorobăi, (Bărlad); Nicolae V. Popescu, comuna Cătuna, (Dâmbovița); Anieuța Dumitrescu, (Loco); G. Nichiforescu, (Loco); Haiduceșcu I. Teodora, Haiduceșcu I. Emil, (T.-Severin); Maria Popescu și Alexandru Popescu, (Ploesci); Cristea Zamfirescu, Condiesci, (Ialomița); Mihail Bradu, Sămară, (Argeș); Grigore Bradu, (Pitești); Fiuceștănu Dumitru, (Loco); Pavel M. Ionescu, (Loco).

Au răspuns la șapte întrebări:

Mihail Georgescu (R.-Sărat); Diaconescu N. Smaranda, (Loco); Stan Popescu, Găstesci, (Vlașca); Alexandru Th. Popescu, Andrășăci, (Ialomița); S. Măteescu, (Loco); B. T. V. Perlețianu, (Loco); Sterie P. Dumitrescu, (Loco); Petru Gh. Ionescu Grinzeniu, (Loco); Zoie C. Ionescu, (Loco); At. Antonescu Călărășianu, (Loco); Șerbănescu N. Const. com. Isvorele, (Ilfov); Ión Popp. Alexănu, (Loco).

(Va urma)

POȘTA REDACȚIEI

D-lui C. D. Spinănu, Balta, Mehedinți. — Primit sumă, vă mulțumim de sprijinul ce dați revistei.

D-lui C. Șerbu, Tg-Jiu. — Abonamentul d-văstră pe anul II achitat cu chitanța No. 13.827.

D-lui S. Mărculescu, Piatra, Olt. — Idem chitanța No. 13.882.

D-lui Fl. Dragomirescu, Berevoesci, Muscel. Idem chitanța No. 13.829.

D-lui Zissu Elefterie, Șerban Vodă, Loco. — Idem chitanța No. 14.110.

D-nei Elisa Popescu, Școala No. 1 de fete Giurgiu. — Idem chitanța No. 13.812.

Mai Mulți dascăli constanțeni. — Programa examenului de definitivat al membrilor corpului didactic primar e specificată în art. 138, 139 și 140 din reg. legii învățământului primar. Vedeți buletinul oficial No. 76 din Septembrie 1896.

I. D. T. Bucata «Pomi roditori» se află în broșura «Deprinderi asupra cititului» tipărită în anul 1835. De acolo ați luat-o? Dați-ne lămuriri. De publicat, o publicăm; dar trebuie să punem numele adevăratului autor.